

HEIMIR

III. útgangur

WINNIPEG, 1907.

12. blað.

Horfur frjálsra trúumála.

LESTIR, er nokkuð fylgjast með því, sem er að gjörast í skóla- og kyrkjuheiminum, hljóta að viðurkenna það, að vegur frjálsta trúarskoðana hefir aldrei staðið með jafn miklum blóma og einmitt nú. Til hvaða lands sem litið er, norðan miðjarðarlínu, er yfirstandandi tími að skrifa með stórum stöfum á blað sögunnar orðin: „Pekking og Trúfrelni.“

Heimir getur tæpast leitt hjá sér, að minnast þessara minnisverðu tíðinda, áður en hann færist inn á fjórða árið.

Það er orðinn stór munur hjá því sem var fyrir tæpum 20 árum síðan, þó ekki sé lengra farið til baka. Þá stóðu enn með miklum blóma deilurnar yfir stefnu bibliú-rannsóknanna. Þá urðu þeir sem héldu fram Breytiþróunarkenningunni að hafa sig alla við, ef þeir áttu að fá áheyrn út á meðal manna. Þá var mjög ervitt um að fá nokkurn styrk til fornfræðislegra rannsókna í bibliulöndunum fornu, (Egyptalandi, Palistina, Babylon). Og menn lento í sannarlegum mannaraunum hvað atvinnubrögð og vinsældir snerti, ef þeir urðu nokkurs vísari við þessar rannsóknir, og sögðu frá því.

Alt þessháttar er nú löngu horfið. Enda er nú árangurinn óðum að koma í ljós. Á allar hliðar er hjátrúar óttinn horfinn, og helst að eins við á eyðimörkum og auðum stöðum eins óhreinn andi á öndverðri tíð. Allar hinar nýrri kenningar eru viðteknar og menn hlýða á þær gjarnan. Trúartilfinning manna anna hefir aldrei verið eins þrungin af framtíðarvonum og aldrei